

## Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

«Ο Κύριος Πρωθυπουργός κινήγησε 'ς τὴ Βάρη»  
 'Εκεῖ πού χθές τὸ διάβαζα σε μίαν ἐφημερίδα,  
 'Ετυχ' ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ ὄπνος νὰ μὲ πάρῃ,  
 Καὶ 'ς ὄνειρο παράξενο ἀντίκρου μου τὸν εἶδα  
 'Στὴ Βάρη κυνηγὸ  
 Τὸν Κύριο Πρωθυπουργό.

«Ο Κύριος Πρωθυπουργός μ' ἔνα μακρὸ τουφέκι,  
 Πλατὸ φαθὶ 'ς τὴ κεφαλῇ, καὶ γκέραις 'ς τὰ ποδάρια,  
 Μ' ἔνα σωρὸ λαγωνικά παραμονεύει, στέκει,  
 Καὶ ζετρυπώνει τοὺς λαγούς, μαραίνει τὰ χορτάρια  
 Λεβέντης κυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

Δὲν ἔχουν πέρασι, θαρρεῖς, οἱ ἄλλοι κυνηγοί.  
 Θαρρεῖς, 'μπροστά του ταπεινὰ λιγὰει κάθε δενδράκι,  
 Θαρρεῖς φορολογούμενοι πῶς εἶν' οἱ κυνηγοί,  
 Καὶ ἡ φυλάχτραις βουλευταὶ κι' οἱ σκύλοι, Κοσσονάκοι,  
 'Αφ' οὗ εἶνε κυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

'Ο Κύριος Πρωθυπουργός σὲ κάθε τραβηξιά του  
 Κ' ἔνα λαγὸ γκρεμίζει...  
 Μὰ ἔχει γιὰ στουπόχαρτο τὰ νομοσχέδιά του,  
 Καὶ τ' ἀγγλικὸ του δίκανου μ' ἐκεῖνα τὸ γεμίζει,  
 Σκερτζόζος κυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

'Ο Κύριος Πρωθυπουργός κρεμάει ἀντὶ γιὰ τσάντα  
 'Ἐνα χαρτοφυλάκιο ὑπουργικὸ μεγάλο  
 Πού εἶν' γιὰ ἔξη ὑπουργούς· καὶ μέσα χύνει πάντα  
 Μὲ βία τὰ κινήγημα του τὸ ἐν ἀπάνου 'ς τᾶλλο,  
 Τρομάρα κυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

'Ο Κύριος Πρωθυπουργός...—Μὰ ξάφνου ἀπὸ τὴν Βάρη  
 Τὸ ὄνειρό μου 'ς τὴ Βουλῇ μὲ φέρνει· τὴν ἀνοίγει,  
 Καὶ μέσ' τὸ Βῆμα ἀλύγιστος χειρονομεῖ, παρλάρει,  
 Καὶ φέρνει ἀκόμα τὴ στολὴ πού εφόρει 'ς τὸ κινήγη,  
 'Ἐγγλέζος κυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

'Ο Κύριος Πρωθυπουργός, πρὶν πάει 'ς τὴ δουλειά του,  
 —Βροντοῦν τὰ εὐγε ἀπὸ παντοῦ καὶ σσιοῦνται τὰ μαντύλια—  
 Βγάξει καὶ δείχνει σοβαρὸς τὰ νομοσχέδιά του.  
 Μὰ εἶνε, τὸ μαντεύετε, λαγοί... μὲ πετραχήλια,  
 Καὶ λαγοκυνηγός  
 'Ο Κύριος Πρωθυπουργός.

ΧΑΠ-ΧΟΠ

## ΡΟΤ-ΡΟΥΡΙ

'Ἐφευρέθη ἐπὶ τέλους καὶ τὸ ὄνειρον τόσων αἰώνων, τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου. Πᾶς τις ἐννοεῖ ὅπαια μεταβολὴ θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου διὰ τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ. Ἰδίως δὲ μὲς περιέργοι καὶ ἐνδιαφέρουσαι θὰ εἶνε αἱ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κ. Τρικώπης ἀρχίσας ἤδη νὰ μελετᾷ ὡς λέγεται τὸ ζήτημα ἔχει ὑπ' ὄψιν του μέχρι τοῦδε τὰς ἐπομένας:

Τὸ κινήγητον τῶν φορολογουμένων.

Τὴν καταδίωξιν τῶν μὴ πληροπόντων τὸ ἐπιτήδευμα δικηγόρων.

Τὴν ταχυτέραν περισυλλογὴν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ὀπαρτίαν βουλευτῶν.

Τὴν δι' αὐτοῦ μετάβαιναι καὶ ἀναχώρησιν εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἀπειλεῖται ἡ ἀνύψωσις μαύρων σημαῶν, κλπ. κλπ.

\*

Τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον πολλὸν καιρὸν εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ τόσον θάλλουσαν τὴν εὐφύϊαν καὶ τὴν φαιδρότητα αὐτοῦ ὅσον τὴν παρελ-

θοῦσαν Τετάρτην. Μετὰ χαρᾶς δὲ εἶδομεν τὰς ἐπινεχθείσας ἐν αὐτῷ νέας βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις. Οὕτως ἤρξατο δημοσιεύσασθαι νεωτερισμοὺς ὡς ἐν τῇ ἐπομένῃ χαριστάτῃ εἰδήσει: «Δὸ ἀξιωματικὸ τοῦ μηχανικοῦ καὶ εἰς καθ' ἑαυτῆς τῶν μαθηματικῶν εὐρόντες περὶ τὸ μεσονύκτιον ζεῦγος χειροκτιῶν καλῶν ἐξωθεν τοῦ καφείου Ζούνη παρέδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, ὅστις κατέθηκεν αὐτὰ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ αὐτοῦ καφείου, πρὸς παραλαβὴν τῆς λησμονητάσης αὐτὰ ἐπὶ τῶν καθισμάτων κυρίας». Ἀλλὰ τὸ κορόμφωμα ὄλων εἶνε τὸ ἐξῆς. Οἱ πάπαι κατεδίκαζον εἰς ἀπαγχονισμόν τὰ πτώματα τῶν ἀποθανόντων διαδόχων των, ἀναφέρονται δὲ ἰδιότροποι κύριοι ἐπιτελέσαντες κατατομήσεις ἀλεκτόρων καὶ ἵππων. Ἢδη τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον μᾶς ἀναγγέλλει καὶ ἀνακρίσεις ἐνεργουμένας κατὰ σκύλου, δῆξαντος διαβάτην τινά.

\*

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας πολλὰ διαζύγια ψιθυρίζονται αὐτὰς τὰς ἡμέρας. Τὸ φαινόμενον εἶνε ὁμολογουμένως λυπηρὸν ἀφοῦ μάλιστα τείνει νὰ γενικευθῇ. Εἰς ὅμως ἀντιπολιτευόμενος ἔλεγε:

— Πάλιν καλλίτερα διαζύγιον παρὰ... ἰσοζύγιον.

\*

Εἰς ἠπόρει πῶς οἱ λεγόμενοι Νεμεσητικοὶ καταφέρονται κατὰ τῶν ἀναμιγνυομένων εἰς τὰ χρηματιστικά, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι μὲ τὸ ὄνομά των λέγουν εἶνε μεσιτικοί.

\*

'Ἀθηναῖκαὶ ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι: «Γαλακτοπωλεῖον — Ἡ παρούσα κατάστασις τῆς Ἑλλάδος». — «Καφφενεῖον ὁ Παληάνθρωπος—Café le Vieil Homme».



## ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΣΥΓΓΡΑΦΟΥΣΙΝ ΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

'Αφ' ὅτου κακῆ μοίρᾳ ἀνεχώρησε προῶρως ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀξιόγατος ἡμῶν φίλος κ. Ποταγός, ἀποφασίσας νὰ τιμωρῆσῃ τὴν ἀχάριστον αὐτοῦ πατρίδα διὰ τῆς μὴ ἐξακολουθήσεως τῆς περισπουδάστου αὐτοῦ Περιλήψεως Περιηγήσεων, σπανίως ἔτυχεν ὁ «Ἀσμοδαῖος» νὰ συνδέσῃ τόσῳ στενὰς σχέσεις πρὸς συγγράφειά, ὅσῳ τελευταῖον μὲ τὸν φιλοδωρήσαντα εἰς τὸ πανελληνιον τὸ ὄγκωδες βιβλίον, ὅπερ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν. Οὐχὶ ὅτι ἔλειψαν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ βοηθήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ κοπιώδες ἔργον τῆς τέρψεως τοῦ κοινοῦ· ἀλλὰ διότι τὰ ἀπανθήματα ἐν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, αἱ προκηρύξεις τοῦ κ. Σηλυβριώτου, τὰ τοῦ κ. νομάρχου καὶ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον, καίτοι ἀκηχαὶ διαυγοῦς θυμηθίας καὶ ἰδιορρυθμίας, δὲν φέρουν πον ἐκεῖνον, ὃν παρέσχεον ὁ γορτύσιος περιηγητῆς, συστηματικῆς ἐργασίας μὴ προωρισμένης δι' οὐδὲν ἄλλο παρὰ νὰ πληρώσῃ δύο τρεῖς στήλας τοῦ «Ἀσμοδαίου».

Τὸ ἀξιωματικὸν τοῦτο παράδειγμα συνεχίζει ἤδη τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, ὅπερ ἔχει κοινὰ πρὸς τὴν Περιλήψιν τῶν Περιηγήσεων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν. Εἶνε μακρὸς καὶ στενὸς τόμος, διὰ μεγάλων στοιχείων τετυπωμένος, ἐπίσης τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν ἀρορῶν καὶ τιτλοφορούμενος «Δοκίμιον ἱστορικῆς τινος περιλήψεως τῆς ποτε ἀρχαίας καὶ ἐγχρίτου πόλεως Ἄρτης ὡς καὶ τῆς ἐπίσης